

De petit, en Pere Celma ja destacava per la seva habilitat en el dibuix, però no va ser fins més gran, i després d'haver passat per diverses feines, que va entrar en contacte amb un grup de dissenyadors de Banyoles. "Més tard, l'any 1972, vaig començar a treballar en un estudi i allà vaig crear la marca Indo, per la qual vaig rebre un premi. Tornant del servei militar, però, vaig entrar en una editorial que publicava una revista i jo m'encarregava de les fotos i de la compaginació." Les coses li van anar sortint bé i al cap d'un temps ja volava sol: "Em vaig associar amb alguns companys i vaig crear diversos estudis fins que em vaig trobar la Núria Duran, la meva sòcia actual, ens vam entendre i vam muntar junts l'estudi que tenim en l'actualitat."

Especialitzats en imatge corporativa d'empresa, senyalització i *packaging*, Celma&Duran ofereixen al client un servei basat en la qualitat i en el rigor: "Quan un empresari contracta un professional perquè li faci un disseny, vol que es potenciï la imatge i la filosofia de l'empresa. La nostra feina cobreix des de la creació del logotip fins a les aplicacions en suports diversos com poden ser papereria, bosses, façanes, fulletons explicatius i senyalització tant interior com exterior. També fem publicacions de llibres de disseny, sobretot basats en la fotografia." Per aconseguir uns resultats satisfactoris, doncs, cal que se segueixin uns paràmetres concrets: "El client vol que la imatge que se li crea sigui fàcil de reconèixer i d'aplicar, impactant, i per això procurem respectar molt la seva idea." I segueix: "Per ser dissenyador s'ha de ser a vegades una mica psicòleg, perquè has de poder entendre què és el que demana aquell client, interpretar-lo, aportar el teu criteri i servir-li el producte que espera." El nivell d'exigència és cada vegada més alt, i en Pere ja fa temps que n'és conscient: "Cada vegada es valora més el disseny i les empreses el tenen més en compte, fins i tot les que fa uns anys no hi donaven cap mena d'importància han vist que si no estaven al cas la competència els passava al davant perquè venia una imatge molt millor que la seva." I afegeix: "Penso que tot plegat es dona perquè hem millorat la nostra cultura visual. La gent s'està educant en una estètica i la demana", fet que sovint ha donat lloc a l'especulació, tal com ens comenta el nostre protagonista: "Porto vint anys en aquest món i he viscut èpoques en què et pagaven qualsevol cosa, sumes insospitades, per un servei que tu creies que no valia tant. M'havien arribat a dir que cobrava poc, perquè se suposava que si no cobraves no eres bo." Tanmateix, les coses sempre acaben tornant a lloc: "Després d'una època de crisi en què ningú volia pagar pel disseny, estem aconseguint acabar amb els especuladors i els clients ja s'acostumen a tenir un tracte directe amb nosaltres."

Un grup de set persones treballen actualment sota la tutela d'en Pere Celma i la Núria Duran, tot i que havien arribat a ser molts més: "Havia tingut fins a catorze persones a l'estudi per poder fer front a la demanda que teníem, però amb l'arribada dels ordinadors les coses van canviar i ara penso que tenim l'equip adequat per poder fer bé la feina i per poder-los transmetre la meua filosofia de treball." I continua: "Crec que d'aquesta manera podem donar un servei molt personalitzat, perquè tothom està plenament integrat a l'equip i, d'altra

banda, també tenim col·laboradors exteriors fixos que ens ajuden en èpoques en què hi ha un augment de la feina." Adaptar-se als nous temps, regits per una tecnologia punta, no sempre és fàcil, però el nostre empresari sembla haver-se'n sortit perfectament: "Des de fa deu anys la nostra eina de treball és l'ordinador i això ens ha facilitat molt les coses, però també ha portat un empobriment a la feina que sortosament ja s'està superant." I ens en dona detalls: "L'ordinador és una eina, però també pot ser una trampa perquè és una eina que has de controlar i no deixar que et controli, i en els darrers anys tothom es pensava que era dissenyador pel sol fet de deixar que la màquina creés una sèrie d'efectes sense criteri." Per això en Pere continua fent els esbossos a mà: "Per a mi és important seure a la taula per dibuixar i agafar el llapis. Penso que les possibilitats de l'ordinador són il·limitades, però que has de ser tu qui decideixi què és el que ha de fer. De totes maneres, és ben cert que actualment podem fer una preimpressió dels esbossos i el client veu gairebé quin serà el resultat final. Fins i tot ens trobem que algun ens demana els colors tal com eren a l'esbós i és impossible fer-los igual." Del que es tracta, en definitiva, és de "posar la tecnologia al lloc que li pertany, que és per sota de la mà humana." I encara afegeix en relació amb aquesta tema: "Els nous mitjans mediàtics m'espanten una mica. Penso que ens permeten comunicar amb tothom però a través de la incomunicació: no veus, no palpes, no olores, tot és massa virtual."

Per això quan es planteja el futur demana que prevalgui la pluralitat: "Sóc del parer que aquesta globalització amaga un tancament de la societat, i crec que el millor és que les persones es tornin a buscar a elles mateixes, que recordin que ser diferent aporta molta riquesa, que cada persona és un món." Aquesta és la filosofia que transmet als seus treballadors i que, de segur, li aporta i li aportarà molts èxits: "Ser empresari no sé exactament el que és, perquè jo penso que el que tinc és un grup de gent que desenvolupa el seu pensament a través d'una feina. Em sembla que en el meu cas la vertadera empresària és la Núria, perquè encara que prenem totes les decisions a mitges, ella és qui porta la gestió i jo no podria seguir endavant sense ella." I afegeix amb un somriure: "Jo m'encarrego sobretot de la part creativa i no seria capaç de passar a l'altra banda, com a gestor sóc realment caòtic." Guanyador de premis de disseny en els quals assegura no haver-se presentat mai, en Pere agraeix a la seva mare Antonia el recolzament de tota una vida: "La meua mare és una dona amb una força increïble i la que realment es va posar al meu costat quan em vaig decidir pel disseny, perquè ara tinc nebots que també s'han ficat en aquest món, però quan jo hi vaig entrar a la meua família no sabia ningú el que era." En Pere és un autèntic artista, malgrat que pensa que sobra superbia en el món en què es mou: "Manca molta humilitat en el món del disseny. És senzill ser superb i fort, el que ja no ho és tant és ser fort des de la humilitat, i aquesta és la gent que m'interessa." Transparent en les seves respostes, s'expressa amb facilitat i mostra autèntica passió per la seva vocació: "Gaudeixo del que faig i per això la meua vida està tan lligada a la feina." De totes maneres, encara li resta temps per dedicar al seu fill de cinc anys Lucas, de qui aprèn moltes coses cada dia.

“Quan un empresari contracta un professional perquè li faci un disseny, vol que es potenciï la imatge i la filosofia de l’empresa”

Pere Celma - Barcelona (Barcelonès)